

§ 25, ligesom man heller ikke kan ulede deraf, at han ikke kan faae mere end det. Sædtilkæg, der staaer i § 25.

Endelig er der igjen fremkommet Bemærkninger med Hensyn til den sidste Paragraph i Lovforslaget. Jeg skal i den Henseende henholde mig til, hvad jeg havde Anledning til i saa stor Vidtløstighed at udtale under denne Sags Behandling ifjor. Det maa være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det er aldeles urigtigt, naar den ærede første Læser (Hjerring) sagde, at der i denne Paragraphs Vedtagelse skulde ligge en Anerkjendelse af, at Lønningslove maatte forelægges først i Folkethinget. Det stemmer idetmindste paa ingen Maade med min Opfattelse af denne Sag. Man kan, som jeg allerede flere Gange har bemærket, efter min Opfattelse særdeles vel forelægge Lønningslove for Landstinget, men da maatte man gennem Tillægsbevillingslove søge de fornødne Summer bevilgede, hvis man ikke dristede sig til at udsætte Forlangendet herom til en Decharge ved Rigsdagens Beslutning for Regnskabet. Det er altsaa ikke rigtigt, at Vedtagelsen af denne Paragraph skulde indeholde en Anerkjendelse, af at man altid først maatte forelægge Lønningslove i Folkethinget. Det anerkjendes aldeles ikke ved Vedtagelsen af denne Paragraph. Før jeg isvrigt gjøre opmærksom paa, at det jo er en ny Anskuelse, som her gjøres gjældende med Hensyn til denne Paragraph. Gjennem en Mængde Love er en saadan Tilføielse upaataalt passeret Landstinget, man har paa ingen Maade følt sig foruroeligt ved denne Paragraphs Vedtagelse. Der er ogsaa passeret Love tidligere, som vare forelagte af Regjeringen, og hvori denne Paragraph fandtes. Ifjor gjorde man imidlertid en Forandring i Landstinget i saa Henseende; man paastod, at det var første Gang, at Regjeringen fremlagde Love, hvori denne Paragraph fandtes, og det var Anledning til at indtage en forandret Holdning ligeoverfor denne Paragraph. Jaar har den ærede Landstingsmand gjort et Skridt videre; han bryder sig nu ikke om, at denne Bestemmelse ikke er tilføiet af Regjeringen, men er kommen ind i Folkethinget. Den Grund, man

støttede sig paa til at fravige de tidligere af Landstinget godkjendte Anskuelser, støtte sig ikke længere paa det samme Grundlag. Nu anseer man Bestemmelsen for farlig, ogsaa naar den er indført af Folkethinget. Jeg skjønner imidlertid ikke at Frygten for at der skulde ligge en Fare heri er berettiget, naar det bestandig fastholdes, at det paa ingen Maade er nødvendigt, at Lønningslove først forelægges for Folkethinget, og at denne Paragraph i den Henseende ikke giver nogen afgjørende Bestemmelse. Det forekommer mig ogsaa, at det for tjente en Overveielse, at der i denne Samling er gaaet nogle Love heriggennem, hvori denne Bestemmelse ikke stod. Kunde det ikke være en Maade, hvorpaa de forskjellige Anskuelser enedes, at nogle Love gik med denne Tilføielse og andre uden? Saa vilde det ene Thing faae sin Billie med nogle af Lovene og det andet sin med andre. Det forekommer mig at være en Maade, hvorpaa Meningsuligheden kunde hæves, naar der er nogen saadan. Saltfald tilstaaer jeg, at det skulde gjøre mig ondt, om denne Lov, som har haft en saa besværlig Gang, som har haft saa mange Vanskeligheder at kæmpe imod, skulde her støde paa en Vanskelighed i den nye Theori, som er opstillet, og som muligt kunde forhindre, at den kom ud. Jeg kan derfor ikke fra min Side finde nogen som helst Betænkelse ved at lade det staae, som det staaer. Jeg skal heller ikke fra mit Standpunkt, da den ikke stod i det af Regjeringen forelagte Udkast, just gjøre nogen Paastand for mit eget Vedkommende paa, at den bliver staaende. Der blev vedtaget af Landstinget en Tillægsparagraph til Finantsloven ifjor, som hævede paa en Maade, som jeg fandt meget antagelig, og som ogsaa Landstinget fandt antagelig. Den bestaaende Meningsulighed. Denne Paragraph kom imidlertid ikke ind i Finantsloven, den gik ud ved Fællesudvalgets Overveielse. Jeg hævder ikke de Grunde, der foranledigede Fællesudvalget dertil, men det, at Paragraphen gik ud af Finantsloven efter Indstilling fra Fællesudvalget, indeholdt for Regjeringen Grunden til, at man ikke optog den i det Udkast til Finantsloven, der er forelagt iaar.